

PALMADOTZE

SUSANNA INGLADA "Turn the tables"

20.09 – 30.11.2025

PALMADOTZE inicia temporada amb Susanna Inglada i la seva exposició individual titulada "Turn the tables". Aquesta és la primera exposició individual d'aquest artista a la galeria.

Un nou projecte expositiu que l'artista presenta per primera vegada a la galeria i que s'emmarca en el programa d'actes de la 11ª edició del Barcelona Gallery Weekend 25, que tindrà lloc del 18 al 21 de setembre.

L'obra de Susanna Inglada (Banyeres Penedès, 1983) examina les relacions de poder, l'autoritat, la corrupció, la complicitat i la desigualtat de gènere, amb una mirada crítica i compromesa. Inspirant-se en la cultura, la història i la política de Catalunya i Espanya que l'envolten, l'artista crea instal·lacions i dibuixos que funcionen com capítols d'una història en què aquests temes es desenvolupen a través de cossos atapeïts, en tensió i lluita constant.

Amb una formació en arts visuals (a Barcelona, els Països Baixos i Bèlgica) i en teatre (a l'Escola La Casona, Barcelona), la seva obra posseeix una forta qualitat escènica. Les figures que dibuixa —sovint a mida real— es retallen, es munten i s'instal·len en l'espai com si fossin actors en un escenari. L'espectador es veu immers en escenes teatrals de gran intensitat emocional, convertint-se gairebé en un actor més o en un lector que recorre un llibre il·lustrat que pren vida al seu voltant.

Els temes que tracta són concrets, però els personatges romanen anònims i genèrics. A través dels gestos i postures, representen rols de poder, jerarquies i observacions sobre el costat fosc del comportament humà. No hi ha bons ni dolents definits: tots els personatges tenen múltiples capes i reflecteixen la complexitat de les relacions humanes. L'entrellaçament dels cossos indica que tots formem part del mateix sistema i dels mateixos conflictes, fent difícil distingir entre víctimes i botxins.

La seva tècnica principal és el collage sobre paper: utilitza papers de diferents colors, dibuixa les figures amb carbonet, les retalla i les munta per donar cos a composicions expressives i dinàmiques. En els últims anys, ha aprofundit especialment en qüestions de gènere, maternitat i el paper de la dona en la història de l'art. El 2020, durant una residència a Roma, va investigar la representació femenina en l'art barroc i els rols que se li assignaven. Aquesta recerca es va iniciar el 2019 amb la seva interpretació del relat de *Susanna i els vells*, presentada al Museu de Dordrecht, coincidint amb l'obtenció del Premi De Scheffer. I tot seguit amb la comissió del Museu de Gouda per fer les animacions.

L'exposició actual inclou també dues noves animacions, presentades per primera vegada, que amplien la seva recerca formal i conceptual sobre el moviment, el cos i la narrativa visual.

PALMADOTZE

OBRES DE LA EXPOSICIÓ

Susanna and the Elders relata la història mil·lenària de Susana, una jove assetjada per dos homes poderosos. El seu desig es converteix en xantatge quan intenten forçar-la a sotmetre's a la seva voluntat. Aquesta narrativa, coneguda tant per l'Antic Testament bíblic com per *Les mil i una nits*, demostra com certs temes continuen sent rellevants al llarg del temps.

La història de Susana ha estat representada innumbrables vegades en l'art, sovint com una dona bella i nua en un jardí, exposada a la mirada voyeurista dels ancians. Artistes com Rembrandt i Artemisia Gentileschi han abordat aquesta escena, precursora del moviment MeToo, una i altra vegada. Però, per què Susana continua sent una musa tan persistent? És un símbol de fidelitat i innocència, un objecte de desig o potser una supervivent poderosa que troba la forma de canviar el seu destí?

Encarregada pel Museu de Gouda per a l'exposició *De l'Edat Mitjana al Me Too*, Susanna va ser convidada a crear una obra en resposta a aquest tema persistent. Va produir dues animacions: la primera funciona com una introducció, en la qual comparteix la seva interpretació personal literal de la història; la segona actua com una resposta a l'anterior, imaginant un futur més esperançador. En aquesta visió, el jardí esdevé un espai comú i compartit, un lloc de connexió i de creació col·lectiva de noves formes de convivència.

PALMADOTZE

El treball de Susanna Inglada busca respostes al voltant de l'individual, el col·lectiu i la manera com ens relacionem. Les seves peces, unes "mans/bosc", com ella mateixa les denomina, exploren temes com la connexió, la transformació, la violència, la cura, el trauma transgeneracional, l'experiència sensorial i la subtil divisió que la nostra societat occidental imposa entre la natura i els éssers humans. A través d'aquestes formes, Inglada crea una narrativa visual que interpel·la tant el cos com la memòria, teixint un llenguatge simbòlic i emocional.

Segons l'artista, el bosc fet de mans funciona com una metàfora del poder generatiu del col·lectiu. Les mans simbolitzen la unió, la necessitat de l'un i de l'altre, la cura mutu i també les tensions i dificultats de la convivència. L'enfocament del projecte en el retorn social i la col·laboració sorgeix com una extensió natural d'aquestes idees, ja que la seva pràctica artística busca constantment reflexionar sobre narratives socials i individuals a partir d'experiències compartides.

PALMADOTZE

Breu Biografia

Susanna Inglada (Banyeres del Penedés, España, 1983)

Establerta a Holanda, Susanna Inglada, compta amb una sòlida formació internacional. És graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i va complementar els seus estudis amb formació teatral a l'Escola de Teatre La Casona.

Posteriorment, va cursar un màster en Pintura al Frank Mohr Institute (Groningen, NL) i va completar la seva formació amb un programa d'estudis avançats a HISK (Higher Institute for Fine Arts, Gant, BE).

Ha presentat la seva obra en institucions com el Centre d'Art Contemporani El Mèdol (Tarragona), el Drawing Center Diepenheim (NL), el Museu Folkwang (Essen, DE), l'Acadèmia d'Espanya a Roma o la galeria PalmaDotze (ES). Ha participat en esdeveniments com les biennals Into the Nature (Drenthe), Coup de Ville (St Niklaas), la Sint-Denijs City Biennale (Bèlgica) i la Biennial del Paper del Museu CODA (Apeldoorn).

La seva obra ha format part d'exposicions col·lectives en museus de referència com el Dom Museum Wien (Viena), el Museu Frans Hals (Haarlem), el Stedelijk Museum Schiedam, el Museu Escher (La Haia), Museu Boijmans, el Museu Gouda, o La Casa Encendida (Madrid). També ha estat present a fires com Art Rotterdam, Drawing Now Paris, Drawing Room Lisboa i Urvanity Madrid, sovint representada per la Galeria Maurits van der Laar (Països Baixos).

Al llarg de la seva carrera ha rebut nombroses beques i premis, entre els quals destaquen la Beca de l'Academie Schloss Solitude (2024), el Premi Fundació Montresso (2023), la Beca Mondriaan Fonds per a artista consolidada (2021), la Beca Pilar Juncosa – Fundació Miró Mallorca (2020) i el Premi Generaciones de La Casa Encendida (2019). Aquest any ha estat premiada per el prestigiós premi Prix Drawing Now París (2025) i preseleccionada per al Prix de Rome (NL).

La seva obra forma part de diverses col·leccions públiques i privades, com les del Museu Frans Hals, Museum Folkwang, Dom Museum Wien, Stedelijk Museum Schiedam, Museu Boijmans Van Beuningen, Museu Dordrecht, Arxiu de la Ciutat d'Amsterdam, Museu Valkhof, Fundació Maria Cristina Masaveu, Fundació DÁRC (Roma), Fundació Monte Madrid, i les col·leccions de la ING Bank, Erasmus University Rotterdam, col·lecció NOG (NL) entre d'altres.